

“Los más pobres no son meros objetos de compasión, sino maestros del Evangelio. No se trata de “llevarles a Dios”, sino de encontrarlo entre ellos. Servir a los pobres no es un gesto “de arriba hacia abajo”, sino un encuentro entre iguales, donde Cristo se revela y es adorado”.

(Papa León XIV)

Dia de la Catequesi 2025

“JO FAIG QUE TOT SIGUI NOU” (Ap 21, 5)

En un temps de canvis accelerats com el nostre, podem caure en l'error de pensar que el missatge de l'Evangeli ha passat de moda, antiquat, quan l'únic que potser ha quedat enrere és la manera en què transmetem el missatge a la societat del nostre temps.

Precisament, els passats 7, 8 i 9 de novembre han tingut lloc a Jesús (Tortosa) unes jornades de formació, promogudes pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi, del que forma part la delegació de catequesi de la nostra Diòcesi. Allà hem tractat qüestions com el funcionament del cervell de la “generació Alfa”, els nadius digitals, i les noves formes en què la pedagogia ens pot ajudar en la nostra tasca de transmissors de l'Evangeli.

Concretament, el lema del Dia de la Catequesi ens remet a aquesta necessitat: demanar al Senyor –Ell fa que tot sigui nou– que ens ajudi a centrar la nostra manera de fer la tasca catequètica més encertada per als destinataris d'avui. Haurem d'ajustar dinàmiques, materials, tècniques, però mai hem de devaluar o descafeïnar el missatge de Jesús.

Els temps nous ens presenten reptes nous, als que hem de donar respostes noves, a mesura que tant els temps com els reptes canvien. I, en ocasions, ho fan més ràpidament del que nosaltres, amb les nostres pròpies forces, podem avançar.

Una de les preocupacions dels darrers anys, des de les delegacions de Catequesi i del mateix Secretariat Interdiocesà, és remarcar la necessitat que l'oració sigui un element bàsic i fonamental en el procés de la catequesi, tant per als catequistes en la seva vida personal, com en les trobades amb els catequizants.

S'ha dit moltes vegades, però convé recordar-ho sempre: el catequista ha de pregar, ha de cultivar la relació d'amor, de silenci, d'es-

colta i diàleg amb el Senyor. La catequesi sempre ha de començar i acabar amb una pregària. El catequista ha de pregar per als catecúmens i els catecúmens pregar per ell, tenint en compte el que ens ensenya Sant Tomàs sobre la pregària: “Ha de ser: confiada, recta, ordenada, pietosa i humil”.

En el nostre temps, el testimoni dels adults, i dels catequistes de manera especial, pren una importància excepcional. En paraules de sant Pau VI, «L'home contemporani escolta més a gust els qui donen testimoni que els qui ensenyen...; o si escolten els qui ensenyen, és perquè en donen testimoni». Aquesta afirmació, dita l'any 1974 en un discurs a laics, és encara plenament vigent, pot ser més i tot que fa 50 anys.

L'èxit de la tasca catequètica, aquest ministeri que en cada comunitat exerceixen algunes i alguns en nom de tots, dependrà en bona part de la coherència de vida que els adults de les comunitats transmetem als més joves en la fe.

En el Dia de la Catequesi, que coincideix amb el final de l'any litúrgic, demanem al Senyor encert en la nostra activitat catequètica i -sobretot- capacitat de ser testimonis seus en el món.

Joan M. Mercadal Victory
Delegat de Catequesi i Iniciació
Cristiana

Voluntariat i acompanyament al malalt

Dia 7 de novembre vam viure una jornada de formació molt enriquidora per als voluntaris de les diferents parròquies de Menorca que acompanyen persones malaltes.

La jornada, que es va celebrar al Centre de Convencions des Mercadal, va estar organitzada per la delegació de Pastoral de la Salut i Gent Gran. A la sessió, conduïda per Cecília Padrós i Mª Victoria Fradera, infermeres i terapeutes del dol, se'ns va convidar a reflexionar sobre el veritable significat d'acompanyar. El sentit d'acompanyar una persona que pateix és un acte profundament humà que va més enllà de

l'ajuda pràctica: és estar present amb respecte, sensibilitat i empatia.

El voluntariat, en aquest àmbit, es basa en la llibertat personal, la gratuïtat i la solidaritat, i es duu a terme dins d'organitzacions sense ànim de lucre que treballen

per a millorar la qualitat de vida de les persones malaltes i les seves famílies. Acompanyar significa, a més, caminar al costat de l'altre, escoltant i compartint el seu procés amb compassió.

Però, per a poder cuidar bé, cal també aprendre a cuidar-nos. El voluntari ha de tenir cura del seu benestar físic i emocional, expressar les seves necessitats, establir límits i comptar amb el suport de l'equip. Només així es pot oferir una presència autèntica i compassiva.

Gna. Mª Carmen Alberto Pons
Delegada de Pastoral de la Salut i
Gent Gran de Menorca

la paraula de Déu

(c)

Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món

Lectura del segon llibre de Samuel 5, 1-3

En aquells dies les tribus d'Israel anaren a veure David a Hebron i li digueren: "Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: "Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà." Així, quan els ancians d'Israel anaren a veure el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

Salm Responsorial 121

R: **Quina alegria quan em varen dir: "Anam a la casa del Senyor."**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

I, 12-20

Germans, donam gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescab, el perdó dels nostres pecats. Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, tronons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot allò que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot lo que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

23, 35-43

En aquell temps les autoritats i la gent que s'ho estava mirant se'n reien de Jesús clavats en creu i deien: "Ell, que en salvava d'altres, que se salvi a ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit." Els soldats també se'n burlaven: oferint-li vinagre, li deien: "Si ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix." Damunt ell hi havia una inscripció que deia: "El rei dels jueus." Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: "¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres." Però l'altre, renyant-lo, li respongué: "¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estam sofrint el càstig que ens correspon per lo que hem fet, però aquest no ha fet res de mal." I deia: "Jesús, recordau-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne." Jesús li respongué: "T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi en el paradís."

Lectura del segundo libro de Samuel

5, 1-3

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saúl reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: "Tú pastorearás mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel"». Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor; y ellos le ungieron como rey de Israel.

Salmo responsorial 121R: **Vamos alegres a la casa del Señor.****Lectura de la carta del apóstol****san Pablo a los Colosenses**

I, 12-20

Hermanos: Damos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él. Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

23, 35-43

En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús, diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba, diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temes tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso».

el comentari

Rei de vida, de pau i misericòrdia

Jesús no va escriure les seves Memòries com ho han fet alguns personatges. Precisament, a la Didaché, petita obra de la segona meitat del segle I, quan es descriu el que fan els cristians en la reunió del diumenge, diu que es llegeixen els profetes i després les Memòries dels Apòstols, els Evangelis. Sant Lluc, al començament del seu relat, ens diu com ha posat per escrit les Memòries de la vida i el missatge de Jesús, amb característiques pròpies.

Precisament, sant Lluc ha volgut remarcar la reialesa insòlita de Crist a la creu. No presenta la Passió de Crist com una derrota, sinó com una victòria de la vida. Pau afirma: "Ell és el principi, el primogènit d'entre els morts". Crist és rei, perquè és el primer en entrar en la vida amb la seva humanitat. La seva reialesa és la d'un pastor que va al davant del seu ramat i el guia vers la pleta, un lloc segur. Celebrar Crist Rei és una altra manera de celebrar Pasqua. Si s'ha de parlar de poder i potència de Crist Rei, aquesta autoritat és al servei de la vida del Ressuscitat. El darrer alè de Crist a la creu és un alè creador.

Pau, en la carta als Colossencs, escriu que "Déu ho ha volgut reconciliar tot per Jesús, tant en la terra com en el cel". La creu de Crist és cruïlla, encreuament de la trobada entre el Déu de l'Aliança i l'home alliberat del mal i del pecat, el lloc de trobada entre els homes reconciliats i transfigurats per l'amor que Déu en Crist els aporta "fins a l'extrem". La creu, signe de reconciliació, és una crida a llevar del cap la violència i l'odi.

En general, els reis de la terra i els qui exerceixen el poder no deixen sense càstig els crims de lesa majestat! A la creu Crist, sotmès a la injustícia, a la burla i a la injúria, no respon, no es defensa, sinó que dona la misericòrdia i el perdó." Pare, perdona-los, no saben el que fan!"

Pau escriu: "Déu ens ha fet entrar en el regne del seu Fill estimat". Avui, nosaltres ens posam a la fila, en la fe, sota la bandera d'aquest Rei de perdó. Pecadors com som, també li deim: Recorda't de mi, Senyor Jesús! El seu regne no és d'aquest món, però s'implanta en el món dels humans en gestos de vida, de perdó i de pau. Aquest Regne és a les nostres mans. El Regne és entre nosaltres.

Josep Sastre Portella

LECTURES	DI. 24: Sants Andreu Düng-Lac, prevere, i companys màrtirs	2, 31-45 / SI Dn 3 / Lc 21, 5-11.	3 / Lc 21, 29-33.
DE LA MISSA	(MO): Dn 1, 1-6. 8-10 / SI Dn 3 / Lc 21, 1-4.	Dc. 26: Fèria: Dn 5, 1-6. 13-14. 16-17. 23-28 / SI Dn 3 / Lc 21, 12-19.	Ds. 29: Fèria: Dn 7, 15-27 / SI Dn 3 / Lc 21, 34-36.
DIÀRIA	Salms de la 2ª Setmana	Dj. 27: Beat Ramon Llull (MO): Dn 6, 12-28 / SI Dn 3 / Lc 21, 20-28.	CICLE A: Dg. 30: I d'Advent: Is 2, 1-5 / SI 121 / Rm 13, 11-14a / Mt 24, 37-44.
	Dm. 25: Santa Caterina d'Alexandria verge i màrtir (MLL): Dn	Dv. 28: Fèria: Dn 7, 12-14 / SI Dn	

Caminamos juntos

El corazón de la sinodalidad (3)

Hoy hablamos de: “Definición y dimensiones de la sinodalidad” y “La unidad como armonía”, claves de la primera parte del documento.

La sinodalidad es la forma en que en la Iglesia vivimos y caminamos unidos, siguiendo a Jesús, conducidos por Él y orientados hacia el Reino de Dios. En este estilo de vida eclesial nos acompaña toda la humanidad. Un estilo que, además de avanzar unidos, pretende iluminar al mundo con la presencia de Jesús. Y es en la Virgen María donde reconocemos los rasgos esenciales de una Iglesia que escucha, que es misionera y que actúa con misericordia, siendo ella el modelo de lo que significa vivir la sinodalidad.

La sinodalidad se expresa en: 1) Un modo de vida que define cómo la Iglesia realiza su misión y se relaciona con el mundo, 2) Estructuras y procesos que permiten que todos podamos participar de forma activa y responsable y 3) Eventos concretos que ayudan a escuchar al Pueblo de Dios y a tomar decisiones comunes.

La sinodalidad no es un fin aislado: está profundamente unida a la misión evangelizadora. Una Iglesia sinodal crea un espacio donde las relaciones humanas pueden crecer con autenticidad, inspiradas en el mandamiento del amor que Jesús nos dejó.

El camino sinodal valora la diversidad de carismas, vocaciones y responsabilidades que el Espíritu Santo suscita y reconoce la riqueza cultural y espiritual de las distintas comunidades y contextos del mundo... Puede compararse con una orquesta, en la que la armonía surge de la diversidad de voces que, perfectamente unidas, contribuyen a una misma melodía.

**María Victoria Aymerich
Martínez**

l'entrevista a:

ELIANA OCAMPO SALDARRIAGA

Entrevistamos a la psicóloga Eliana Ocampo. El pasado 25 de octubre participó en la Jornada de Cooperación Internacional, organizada por Cáritas Menorca, con el apoyo del Fons Menorquí de Cooperació.

¿Cuál es tu historia como persona migrante?

-De familia colombiana migrante, nací en Venezuela, tuve siempre doble nacionalidad. Viajé a España a los 18 años siguiendo el sueño de tener una vida mejor en un país que representaba “el primer mundo”, así llegué a Mallorca, sin mucha idea de lo que era la realidad. Me nacionalicé española y me enfrenté a la independencia lejos de mi familia.

Me formé académicamente mientras trabajaba en limpieza y como ayudante de cocina, con la decisión de crecer profesionalmente y así lo conseguí, llegué a cumplir mis anhelos de ser psicóloga, terapeuta en medicinas alternativas y psicosomática. Fue difícil la inserción en la cultura nueva, en muchos sentidos, pero logré aprender la lengua, entender el carácter y aprender a querer estas hermosas islas llenas de historia y encanto.

Volví 12 años a Colombia tras la crisis del 2008 y Menorca fue mi siguiente destino, donde junto a mis 2 hijos he sentido su calma y seguridad como un bálsamo para la triste realidad de mi tierra de donde salí por no sentirme a salvo. He encontrado muchos tropiezos burocráticos y dificultades para desarrollar el área profesional y, aún así, hemos podido crecer como personas, como familia. Además, he podido entregar un aporte a la sociedad con mi quehacer como profesora en la escuela de adultos, como tallerista en proyectos del Ayuntamiento de Ciutadella y del Consell de Menorca y como terapeuta holística en despacho privado. Hemos seguido adelante en la construcción de nuestros sueños. Baleares es uno más de mis hogares en el mundo, donde quiero dejar en alto el nombre de mi patria de corazón, Colombia.

¿Qué actitudes son esenciales para acompañar a los migrantes?

-Empatía, respeto, escucha y apertura.

¿Y qué prejuicios consideras que lamentablemente aún existen?

-La asociación de “migración” con falta de educación, peligro o juicios de valor negativos sin antes conocer con quién se está hablando.

Participas en el proyecto del Carmelo Misionero Seglar de acompañamiento a personas migrantes, en la parroquia de San Francisco (Ciutadella). Cuéntanos esta experiencia.

-Conocer a un grupo de personas que, sin importar la circunstancia en la que se encuentren, pueden construir un momento juntos para la reflexión, una red para apoyarse como compatriotas. Esto es lo que encontré en el grupo al cual ingresé por curiosidad y seguí asistiendo con el ánimo de aportar desde mi saber y mi experiencia como migrante ya inmersa en la cultura balear. Un espacio para motivar a quienes están aquí a que reconozcan la oportunidad de ampliar la perspectiva de la vida al poder adoptar una cultura nueva, enriqueciendo la propia; mientras esa cultura los adopta a ellos.

Sonia Febrer Romero

plomes del periodisme catòlic 66

Rafel Bosch Ferrer

Fill de la pagesia, va néixer a Ciutadella (5-I-1865) i va traspasar en les onades d'assassinats de presos del vaixell “Atlante” durant la Guerra Civil (es Castell, 19-11-1936).

Fou ordenat de prevere (1892), per fer-se càrrec de la vicaria des Mercadal; i més tard, vicari coadjutor de la parròquia de Sant Francesc de Maó, de Sant Francesc de Ciutadella, vicari des Castell o dues vegades custodi del santuari d'El Toro (1902 i 1905), entre altres encomanes presbiterals. Des de 1922 disposava d'un benefici del Concordat i la funció de segon mestre de cerimònies de la Catedral. Fou un historiador reconegut pels contemporanis, gairebé sempre dedicat a la història de l'Església i la religió a Menorca, però no manco a qüestions civils, com ara l'assalt i destrucció de

Maó el 1535 per Barba-rossa. Enriquí a bastament la historiografia gràcies als seus abundants treballs d'investigació, plenament documentats en els principals arxius insulars.

Fou un prolífic col·laborador de premsa, preferentment amb textos de base histiogràfica i sobre efemèrides, com ara a la revista *Monte Toro*, *El Iris*, *Full Menorquí*, *Boletín Oficial del Obispado* i d'altres. Molts de temes histiogràfics rebien, per la seva mà, el tractament de veritables reportatges d'història menorquina que, sovint, mereixien la portada del diari diocesà *El Iris*, com ara la sèrie que va dedicar a reconstruir la història del santuari de la Mare de Déu del Toro (edicions del 23, 24 i 25 de setembre de 1929). O la dedicada a la història dels gremis de Menorca (1928).

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

Festa de Sant Climent

Diumenge 23 de novembre a la parròquia de Sant Climent. A les 11.30 h missa solemne i, tot seguit, a les 12.30 h romeria pels carrers del poble amb el Sant Patró.

Eucaristia d'acció de gràcies del prevere Miquel Àngel Riera

Diumenge 23 de novembre, a les 10.30 hores, a la parròquia del Roser des Castell, en Miquel Àngel Riera presidirà l'Eucaristia en acció de gràcies per la seva ordenació.

Triduo en honor a la Virgen de la Medalla Milagrosa

Los días 25, 26 y 27 de noviembre en la iglesia de San José de Maó:

-A las 18.30 h rezo del Santo Rosario. A las 19 h rezo del Triduo y Eucaristía.

Jornada de formació de Vida Creixent

Dijous 27 de novembre, de les 16 a les 18 h, al Centre de Convencions des Mercadal, jornada de formació per als integrants de Vida Creixent. Serà a càrrec de Mn. Xavier Romero sobre el tema: **"Els cristians, llum del món i sal de la terra"**.

Tiempo para Dios

El jueves 27 de noviembre, entre las 19 y las 20 h, en la parroquia de San Rafael (Ciutadella), el Carmelo Misionero Seglar ofrece compartir un rato de oración y silencio ante el Señor.

Peregrinació diocesana a Roma

Del 25 al 30 de novembre tindrà lloc la segona peregrinació diocesana a Roma, amb motiu del Jubileu. La peregrinació serà presidida pel bisbe Gerard.

Advent

Diumenge 30 de novembre començarà un nou any litúrgic (cicle A) amb el temps d'Advent.

Notícies nostres

Mestres i professors de Religió al Jubileu de l'Educació a Roma

El delegat d'Ensenyament de Menorca, Mn. Joan Camps, va acompanyar a mestres i professors de religió de Balears al Jubileu del Món de l'Educació a Roma, celebrat del 27 d'octubre al 2 de novembre. Aquesta trobada internacional, organitzada dins l'Any Jubilar 2025, ha reunit educadors de tot el món per a reconèixer la seva tasca com a agents d'esperança i de pau.

Durant el seu missatge als educadors, el papa Lleó XIV va recordar que «l'educació és un viatge de la ment i del cor vers la plenitud de la vida», i va assenyalar quatre pilars fonamentals per a tota tasca educativa: interioritat, unitat, amor i alegria.

La delegació de les Illes Balears va viure aquests dies com una experiència de comunió i de renovació vocacional, fruit d'un procés participatiu amb què l'Església ens convida a transformar la societat a través de l'educació,

il·luminant la cultura amb la llum de l'Evangelí, reafirmant el compromís dels docents de Religió amb una educació que no sols transmeti coneixements, sinó que formi persones capaces de vetlar per la dignitat i la fraternitat universal.

Bisbat de Mallorca

Jornada per cultivar el diàleg i l'escolta

Dia 2 de novembre es va celebrar, a l'ermita de Fàtima, la primera convivència familiar de catequesi d'aquest curs de les parròquies del Carme i de Sant Francesc de Maó, i aquest any també es va comptar amb la participació de les famílies de la parròquia del Roser des Castell.

La jornada va començar amb un moment conjunt de pregària. Tot seguit els fillets van anar defora a fer

activitats i jocs amb els monitors del Club, mentre que els pares van fer un taller dins l'ermita sobre la importància del diàleg i l'escolta. Després, prop del migdia, van tenir una activitat conjunta, petits i grans, on havien de formar paraules amb una sèrie de lletres determinades. Després, cap a les 13 hores, Mn. Llorenç Sales va arribar per a celebrar l'Eucaristia, on la commemoració dels difunts els va donar l'oportunitat de reflexionar sobre el cel i l'alegria que suposa anar a la casa del Senyor. Després de l'Eucaristia, es va compartir el dinar.

Bisbat de Menorca

Bisbat de Menorca

Trobada de peregrins al Toro

Dia 9 de novembre la delegació de peregrinacions del Bisbat va organitzar una trobada al Toro dels peregrins que han anat a Mont-

serrat, amb motiu del mil·lenari, i dels qui es preparen per anar a Roma, del 25 al 30 de novembre.

Vam participar de l'Eucaristia al Santuari, presidida pel bisbe Gerard. Després vam tenir la trobada tots els pelegrins. Na Tonyi, de Viatges Magon va entregar la documentació i va fer unes explicacions. Des de la delegació de peregrinacions vam rallar de la part espiritual: Jubileu, portes santes, eucaristies a llocs emblemàtics, ambient de pregària, i audiència amb el papa Lleó XIV.

Tots junts vam acabar dinant a Sa Posada i vam poder compartir les experiències viscudes a anteriors peregrinacions. Hi van assistir persones de diferents parròquies i pobles de Menorca, i l'ambient va ser de gran germanor.

Toni Mercadal Sintès,
delegat de peregrinacions

Bisbat de Menorca